

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

V. Iac. Sadol. S.R.E. Cardinalis Iulio Peflugo decano Misnensi, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

per quotidianas Lutheranorum vituperationes. De qua oratione aut continenda aut inuulganda tuū iudicium potissimum expecto, si eam vtilem, si profuturam existimas. Namque ego irritare neminem profusus volo, nec ferere contentiones: hortator enim sum pacis & autor: id scribere opto, quod nec Lutherani in quo omnino animo ferant, & Catholici accipiant acquisitum. Hoc tu Dux optime diligenter animaduertes, mihi que sensum animi tui significabis, & suadebis quid agendum sit. Te, & item Cochlearum, & Iulium, tuos viros optimos, & optime de Christiana religione meritos, quos ego quoque valde diligo, rogatos volo, ut antequam ad me quid sentiat, rescripseris, ego que vobis responderim, in alienas manus orationem meam ne exire patiamini. Vale. Carpent. XI. Calendas Octobris, M. D. XXXVIII.

V.

IAC. SADOL. S. R. E. CARDINALIS
Iulio Peflugo decano Misnensi, S. P. D.

NO: mirari, si tuis sanè iucundis mihi & suauibus literis necis respondeo, quam æquum fuit. Cùm enim in illo ipso nostro exiit Roma discessu, quo Niçeam omnes contendebamus, eas accepissem: neque tum spatium habui rescribendi, & toto illo timere incertis febribus doloribusque intestinorum grauissime vexatus, vix vitam potui retinere: quæ certè fuisset amissa, nisi Dei summi bonitas & clemètia opem mihi tulisset. Quamquam vtrum mihi magis expediat vtiliusque sit, viuere, an mori, ego nescio: neque horum alterutrum mea multum interest, idque ad Dei voluntatem totum reicio. Literis quidem tuis, ut primum commodè licuit, respondere non prætermisi: quas mihi scito fuisse gratissimas. Nam & ingenij tui specimen mihi detulerunt, & iudicium erga me non mediocri amoris. Quorum alterum facit, te dignum omnium beneuolentia iudicem: alterum, ut ipse quoque te diligam. Quod quidem ita necesse est, si volo esse, quem tu tibi alias cognitum ita humanum & comem esse scribis. In quo profecto non aberrat à natura mea prædicationis tua: sum enim ad fauendum bonis mitissime propensus. Itaque quod meam in fidem & patrocinium contulisse te scribis, ego vero te tali charissime in ius & in amicitia fidem libenter recipio, vel tuæ virtutis, vel cognati tui hominis amplissimi collega mei causa, quem ego & viuum dilexi semper, & mortuum eadem beneuolentia profecto, nec vquam illius eximias virtutes officiaque erga me è memoria deponam. Est & illa causa, cur te debeam amplecti, quòd videre mihi videat in literis tuis pietatem eam quam erga Christianam Remp. es affectus. Sic enim quæris, sic

R 3 Iuges

luges rerum praesentium statum, ut appareat te meliora valde
 pere. Cui cupiditati tuae, meaeque vna earundem rerum voluisti
 e, vti nam praepotens Deus secundo aliquando exiit conuictus.
 Sed haec haec tenus. Ego in praesentia Carpentorachi sum, a Nicæa
 huc digressus, quietescendi aliquandiu & valetudinem cura
 gratia. Tu si quid opera mea indigeris, dum in his sum locor
 si eras, cum Romae fuero, vbi me vere proximo futurum esse
 bitror, praesens ipse ita te & res tuas tuebor, ut quoad conuict
 poterit, te aliquid in me praesidium tuis & rebus & fortunis
 stituisse nunquam peniteat. Vale. Carpentorachi, XI. Calen
 Oobris, M. D. XXXVIII.

VI.

IACOB. SADOLET. CARDINALIS
 Ioanni Cochleae, S. P. D.

TVAS literas XVII. Calend. Augusti Misinae datas, ego Car
 pentorachi VIII. Calen. Decem. accepi. Eas tu me Romae
 aut in itinere sperasti accepturum. Quae opinio non solum me
 sed me ipsum etiam sefellit. Nam summum Pontificem ad con
 ciliandos Principes Nicæam proficiscerem, ego ex vrbis profectus
 tus, toto illo itinere Praesentia praesentium, grauitate agrotavi. No
 tamen desisti quin peruenirem Nicæam, illisque sanctis & libe
 raribus negotiis interesset. Post conuentu soluto, locorum vici
 nitatem, & caeli salubritatem secutus, Carpentorachae meam
 Ecclesiam me recepi, vbi etiam nunc commoror, nec ante peccat
 mum ver in Italiam rediturus sum. De his omnibus, deque iudi
 cii & compositione inter dissidentes antea inter se Principes
 sta, scripsi superioribus diebus ad clarissimū virum Ducem tunc
 quas ad eum literas hoc tempore arbitror esse petitas, & con
 cis vna oratiunculam quandam meam, quam ego Romae con
 scripseram antequam inde proficiscerer, ad haec ipsa negotia
 delictet, & Germania & Lutheranorū pertinentem. De qua ora
 tione cum Georgij ipsius optimi, doctissimi, religiosissimi prin
 cipis, tum tuum etiam iudicium exquirebam: edendane esse
 dretur, an potius domi continenda: quod ut magis patem
 litera faciūt. Scriptae enim sunt & accuratè, & prudenter. Videtur
 enim (quemadmodum tunc scribis) disceptatio ad vos, ad nos
 autem iudicatio magis pertinere. Itaque ego, qui de tua & do
 ctina, & probitate, semper optimè sensi: nunc ex his literis tuis
 & ex eo libello, quem ad Sturmium misisti, qui a me lectus fuit
 ma cum voluptate est, addidi etiam aliquid ad opinionem per
 nam. Non enim solum mihi doctè, verum etiam moderatè, &
 leniter scribere videris: quam ego scribendi rationem & vnam
 impo